

آینة

ایران

یادداشت: «مدیریت اختلافات: استراتژی یا تاکتیک؟»؛ علی

شمخلی

محتوای نطق‌های آرای‌یافته از سوی روسای جمهور ایران و آمریکا در مجمع عمومی سازمان ملل متحد نشان می‌دهد که برای نخستین‌بار وزن جنبه‌های همگر- هرچند در موضوعات کلی- در اظهارات دو رئیس‌جمهور بیشتر از جنبه‌های متضاد بود. ایسن مهم ضمن آنکه تاییدکننده واقعیتهی روشن به نام وجود اختلاف در رویکردهای دو کشور می‌باشد از نگاه جدید دو کشور در بیان وجوه اشتراک- هر چند اندک- حکایت می‌کند. در گفتار دو رئیس‌جمهور، موضوعات مشترکی چون پذیرش حقوق هسته‌ای ایران، تاکید بر فتوای رهبر معظم انقلاب درخصوص حرمت سلاح کشتار جمعی، نفی خشونت و افراط‌گری، تعهد به دیپلماسی برای حل و رفع اختلافات و تعیین نقطه تماس برای گفت‌وگو مورد اشاره قرار گرفت که نشانه‌های معنی‌داری از وجود زمینه‌های مثبت برای مدیریت اختلافات می‌باشد.

انتقاد

یادداشت: «شروعی بسیار خوب»؛ جاوید قربان اوغلی
در نوشته هوشمندانه‌ای در فیس‌بوک دیدم که یکی از کاربران این سایت که هنوز در کشورمان دسترسی به آن ممنوع است، دو عکس از سالن مجمع‌عمومی سازمان‌ملل متحد در کنار هم گذاشته است. یکی صندلی‌های خالی در زمان حضور سخنرانی احمدی‌نژاد و دیگری سالن مملو از جمعیت زمان سخنرانی روحانی. کاریز خوش‌ذوق این دو عکس را با آیه ۱۱ سوره مبارکه رعد مزین کرده بود که «إِنَّ اللَّهَ لَايُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ»، به راستی کدام‌یک رزبنده ملت بزرگ ایران است؟ بی‌احترامی به بالاترین مقام رسمی یک کشور و ترک سالن اجلاس به هنگام سخنرانی او، با هجوم آوردن به سالن و استیصال وسیع از کسی که این ملت را نمایندگی می‌کند؟ تقاضای ملاقات با رئیس‌جمهور کشورمان از سوی اوپاما، با نگارش نامه‌های بی‌جواب؟ گفت‌وگو با وزیر خارجه ایالات متحده آمریکا با ادبیات فاخر و با حفظ اصول و بی‌هیچ عدولی از مواضع، با سخن گفتن با تبختر و ریشخند به جهان؟ تلاش برای رفع محنت از دوش ملت با برداشتن تحریم‌ها با ورق پاره خواندن تحریم و تحمیل انزوا و سختی معیشت به یک کشور و ملت بزرگ آن؟ به‌بذیریم که اگر حرف حق را نیز با زبانی ناصواب و ستیزجویانه بیان کنیم راهی به صواب نییوده‌ایم.

بهار

یادداشت: «آزمون خوشبینی»؛ افسانه احدی

هنوز مشکلات و موانع زیادی در راه پیشرفت مناسبات ایران و آمریکا وجود دارد. هر دو طرف در داخل با مخالفت‌های جدی روبه‌رو هستند. در این‌باره اوپاما در شرایط سخت‌تری به‌سر می‌برد. متدروها و مخالفان در داخل و خارج از کناره نسبت به هر گونه تغییر سیاست آمریکا در قبال ایران هشدار داده‌اند. در هفته جاری نتانیاهو در اجلاس سالانه سازمان ملل سخنرانی خواهد کرد و مسلما بخش مهمی از سخنرانی وی واکنش تند درباره برنامه هسته‌ای ایران و هر گونه بهبود مناسبات ایران و آمریکا خواهد بود. به‌عبدال ان اجلاس سالانه آپیک برگزار می‌شود که به صورت معمول اوپاما یکی از سخنرانان اصلی آن خواهد بود. اظهار نظرهای روسای‌جمهوری آمریکا معمولاً در آپیک نسخه تبدیل‌شده‌نگرش‌های آنها در دیگر محافل است. از این نظر بررسی و تحلیل سخنرانی اوپاما در نشست سالانه آپیک بسیار موردتوجه قرار خواهد گرفت.

جمهوری اسلامی

سرمقاله: «چه کسانی باید امتحان شوند؟»

برط‌فلساختن موضع از سر راجحل مساله هسته‌ای با تمام لوازم و حواشئی آن، امتحان بزرگ دولت‌های غربی به‌ویژه آمریکاست. اگر آمریکا و دولت‌های اروپایی برای برداشتن تحریم‌ها و کنارگذاشتن پهنابه‌ها گام‌های مثبت و موثری بردارند و همکاری لازم را برای حل مساله هسته‌ای به عمل آورند، از این امتحان، موفق‌بیرون خواهند آمد. تصمیم‌گیری درباره آزرگیری رابطه با آمریکا به بعد از حل این مساله مربوط می‌شود.

کیم‌جان

سرمقاله: «نمی‌خواهید با نیمی توانید؟»؛ حسین شمس‌یاس

سخنران دکتر روحانی در مجمع‌عمومی سازمان‌ملل و بیان دیدگاه‌های جمهوری اسلامی درباره تحریم‌های ظالمانه و فعالیت‌های هسته‌ای کشورمان، مواضع اصولی نظام در این حوزه‌ها را بیش چشم جهانیان قرار داد. در داخل و خارج، آنها که پان‌جهان ایران را در پوشش تنش‌زدایی آرزو می‌کردند از صراحت و قاطعیت دکتر روحانی خرسند نشدند. خصوصاً آنها که برای یک دیدار اتفاقی مدت‌ها برنامه‌ریزی می‌کردند... آنچه اوپاما با بیان آن سعی در تظاهر به لطف به مردم ایران و اظهار دوستی با کشورمان داشت، بیش از آنکه از سر لطف و دوستی باشد از سر عجز و ناتوانی است و هیچ علامتی از صدق و راستی از این سخنان نیست.

گزارش: «عوده سرخرمن آمریکا در مقابل توقعات غیرقانونی از ایران»

بررسی مجموعه اخبار و گزارش‌های منتشره در زمینه مذاکرات ۵+۱ با ایران در نیویورک نشان می‌دهد که دورنمای مثبتی برای توافق وجود ندارد و آمریکا بنا ندارد زمینه تعامل برد- برد را فراهم کند.

سازدیت

سرمقاله: «اصولگرایان و موضوع رابطه با آمریکا»؛ حشمت‌الله فلاحت‌پیشه
هنوز دلایل هوش‌بینانه‌ای برای تغییر در راهبرد سیاست خارجی جمهوری اسلامی در قبال آمریکا شکل نگرفته است و آنچه وجود دارد، تنها تغییر در «ادبیات» است. لذا همه‌چیز به حوزه دیپلماسی عمومی تعلق دارن نه حوزه دیپلماسی رسمی. ایرانی‌ها منتظر کاهش جدی تحریم‌ها و کاهش فشار بر خود در شرایط ناعادلانه موجود هستند. لذا نادر انتظار ایخندهای روحانی بسیار کوتاه‌تر از دوران آقای خامنی خواهد بود.

سیاست

روحانی خبر داد

تماس اوپاما در پی درخواست کاخ سفید از نماینده ایران

عکس‌ها

«زمان کافی نبود که ملاقات به‌صورت دلخواه و مفید باشد و نقطه‌نظرات به‌طور کامل مطرح شود، به همین دلیل این درخواست را نیزپذیرفتیم، زیرا وقت کافی برای هماهنگی این ملاقات نبود.» روحانی با اشاره به اینکه بین ما و آمریکا مسایل بسیاری از ۶۰ سال گذشته وجود داشته، گفت: «آمریکا با ایران قبل و بعد از انقلاب تنش‌هایی داشته، مسایل مهمی در منطقه نسبت به ایران بوده است، اینکه ملاقاتی در سطح دو رئیس‌جمهور بعد از ۳۵سال انجام شود، نیاز به مقدماتی داشت به همین دلیل این کار نارس بود. این ملاقات انجام نشد.»رئیس‌جمهوری با اشاره به اینکه اعلام کردیم که در این سفر مقدمات لازم برای این ملاقات فراهم نشده است، ادامه داد: «این مساله البته در امریکا سروسدا کرد، رسانه‌های آمریکایی عنوان کردند که امریکا تحقیر شده و درخواست ملاقات داده اما درخواست آن رد شده است، البته مساله به این شکل نبود.» رئیس قوه مجریه ادامه داد: «درست در لحظه‌ای که آماده حرکت به سمت فرودگاه بودیم اطلاع دادند که کاخ سفید با سفیر و نماینده داریم ما در نیویورک تماسی گرفته و درخواست چند دقیقه مکالمه تلفنی را داشته است به همین دلیل با موبایل سفیرمان تماس گرفتیم و این مکالمه انجام شد.»

روحانی درباره مباحث مطرح‌شده در این گفت‌وگو گفت: «بجای که با اوپاما داشتیم عمدتاً مساله هسته‌ای بود، گفتیم این مساله نه‌تنها حق مردم ایران است بلکه غرور ملی ملت ایران است که رئیس‌جمهور آمریکا هم عنوان کرد ما به حقوق هسته‌ای ملت ایران اذعان

«زمان کافی نبود که ملاقات به‌صورت دلخواه و مفید باشد و نقطه‌نظرات به‌طور کامل مطرح شود، به همین دلیل این درخواست را نیزپذیرفتیم، زیرا وقت کافی برای هماهنگی این ملاقات نبود.» روحانی با اشاره به اینکه بین ما و آمریکا مسایل بسیاری از ۶۰ سال گذشته وجود داشته، گفت: «آمریکا با ایران قبل و بعد از انقلاب تنش‌هایی داشته، مسایل مهمی در منطقه نسبت به ایران بوده است، اینکه ملاقاتی در سطح دو رئیس‌جمهور بعد از ۳۵سال انجام شود، نیاز به مقدماتی داشت به همین دلیل این کار نارس بود. این ملاقات انجام نشد.»رئیس‌جمهوری با اشاره به اینکه اعلام کردیم که در این سفر مقدمات لازم برای این ملاقات فراهم نشده است، ادامه داد: «این مساله البته در امریکا سروسدا کرد، رسانه‌های آمریکایی عنوان کردند که امریکا تحقیر شده و درخواست ملاقات داده اما درخواست آن رد شده است، البته مساله به این شکل نبود.» رئیس قوه مجریه ادامه داد: «درست در لحظه‌ای که آماده حرکت به سمت فرودگاه بودیم اطلاع دادند که کاخ سفید با سفیر و نماینده داریم ما در نیویورک تماسی گرفته و درخواست چند دقیقه مکالمه تلفنی را داشته است به همین دلیل با موبایل سفیرمان تماس گرفتیم و این مکالمه انجام شد.»

مذاکره بر سر مساله هسته‌ای

روحانی درباره مباحث مطرح‌شده در این گفت‌وگو گفت: «بجای که با اوپاما داشتیم عمدتاً مساله هسته‌ای بود، گفتیم این مساله نه‌تنها حق مردم ایران است بلکه غرور ملی ملت ایران است که رئیس‌جمهور آمریکا هم عنوان کرد ما به حقوق هسته‌ای ملت ایران اذعان

مشاور امنیت ملی کاخ سفید:

طرف ایرانی خواستار تماس اوپاما با روحانی شد

گذشت زمانی که رئیس‌جمهوری آمریکا در مجمع عمومی سخنرانی داشت، به گشایشی هرچند کوچک- دیداری غیررسمی - اشاره کرده بودیم. در حالی که ما برای این دیدار آماده بودیم، طرف ایرانی اعلام کرد که این دیدار برای آنها و با توجه به وضعیتشان پیچیده است و بنابراین این دیدار اتفاق نیفتاد.

امروز آنچه تعجب‌برانگیز بود، اینکه آنها با ما تماس گرفتند و گفتند که رئیس‌جمهوری ایران که در مسیر خود به بیرون از شهر بود، خواهان صحبت با رئیس‌جمهور

ادامه این نشست خبری رئیس‌جمهوری با اشاره به طرح مساله سوریه در مذاکرات گفت: «در مساله سوریه مباحث خوبی با مقامات اروپایی و عربی داشتیم.» روحانی با اشاره به اینکه در این سفر احساس کردم همه مقامات به ملت بزرگ ایران و نقش ایران در منطقه و جهان اذعان دارند، خاطرنشان کرد: هیچ مقامی نبود که با من ملاقات کند و از عظمت انتخاباتی حرف نزند، آقای دبیر کل هم بحث مفصلی درباره موقعیت ایران داشت. وی افزود: وقتی ملت این همه عظمت دارد، ما می‌توانیم به پیش‌توانه و حمایت این ملت و رهنمودهای رهبری مسایل هرچند پیچیده را حل کنیم به طوری‌که در این سفر لمس کردم که زمینه این مساله در دنیا وجود دارد و باید قدم‌به‌قدم جلو برویم، مشکلات یک‌شبه حل نمی‌شود.

رئیس‌جمهوری در سفر به نیویورک در مجمع عمومی سازمان ملل، اجلاس جهانی خلع سلاح، اجلاس وزیران خارجه جنبش عدم تعهد و در مجمع ایرانیان مقیم ایالات متحده آمریکا و در جمع علمای ادیان الهی در آمریکا سخنرانی کرد، همچنین با برخی رسانه‌های آمریکایی نیز گفت‌وگوهای داشت. در سفر به نیویورک، «امجد نیاوندیان» رئیس دفتر رئیس‌جمهوری، محمدرضا صاقی، مشاور رئیس‌جمهوری، «احسام‌الدین آشنا» مشاور رئیس‌جمهور، «محمدعلی نجفی» معاون رئیس‌جمهوری و رئیس سازمان میراث فرهنگی، «حسین فردین» برادر رئیس‌جمهوری، «سایمنک مرهصدق» نماینده کلیمیان داد: «دریاره ۵+۱ گفتیم با دریچهای که از سوسی ملت ایران ایجاد شده باید از این فرصت استفاده و در این مساله تسریع کرد که رئیس‌جمهور آمریکا گفت، من به وزیر خارجه دستور می‌دهم که این امر تسریع داشته باشد.» عمده بحث ما این بود که در بحث هسته‌ای با سرعت بیشتری عمل کنیم.»

سخن از عظمت انتخابات

رئیس‌جمهوری گفت: «به‌طور کلی هرگونه سیاستی که از سوی جمهوری اسلامی ایران اتخاذ شود، در چارچوب عزت و مصلحت و سیاست کلی که رهبری ترسیم کردند، خواهد بود.» روحانی تأکید کرد: «هر جا لازم بدانیم برای منافع ملت و حقوق مردم و رفع مشکلاتی که غیرقانونی بوده، عمل خواهیم کرد. باید در این زمینه تعاطف حکمت‌آمیز و نرمش داشته باشیم. همانطور که رهبری فرمودند باید نرمش قهرمانانه باشد و اصول- آمان و عزت ملت مدنظر قرار گیرد.» و اضافه کرد: «هدف سفر به آمریکا این بود که مطالبات و حقوق مردم را در صحنه بین‌المللی تبیین و دنبال کنیم که خوشبختانه در این سفر فرصت بیشتری فراهم بود.» در

که در این سطح در حدود ۳۵سال است با هم ارتباطی نداشته‌اند، رویدادی پیشگامانه است. اما دو طرف توانستند تعهد خود را برای تلاش و جست‌وجو در مسیر دیپلماتیک به‌شيوه‌ای سازنده انتقال دهند. ما بسیار روشن گفته بودیم و رئیس‌جمهوری این هفته نیز مجدداً در مجمع عمومی به وضوح تکرار کرد که آمریکا، ایران مجبزه به بمب هسته‌ای را تحمل نخواهد کرد. اما تر جیح قوی این است که این تسلیحاتی را در اختیار دیپلماتیک حل شود؛ آشکارا هم‌اکنون فرصتی برای آزمون پیشنهاد توافق دیپلماتیک پیش آمده است. فرصتی که البته پیامد فشارهای بین‌المللی، اتحاد جامعه جهانی، تحریم‌ها و فشار اقتصادی و انتخاب روحانی است.

اوپاما در حال گفت‌وگوی تلفنی با روحانی / عکس: Gettyimages

نگاه

دیپلماسی موبایلی

فرزاد خلفی، دانشجوی دکتری علوم سیاسی

از ایران در دنیا شنیده شود و بر اساس عزت، غلاطیت و احترام، گسترش و تحکیم روابط حسنه با دنیا در دستور کار قرار گیرد تا ضمن تأمین منافع ملی بر اساس برنامه کلان توسعه، اهداف سیاست خارجی‌مان که رابطه مستقیمی با پیشرفت کشور دارد نیز محقق شود. ذکر این نکته ضروری است که باید گفت، شخص‌زد گدشته مشکلی را برای کشودن گره‌های روابط باز نمی‌داند بلکه نگاه به آینده و باز کردن درهای گفت‌وگو بر اساس عزت، منافع ملی و اهداف مشترک می‌تواند مشکلات موجود را مرتفع سازد. اما اکنون آغاز ماجراست و تا تحقق همکاری توام با احترام و منافع مشترک میان ایران و آمریکا راهی پیچیده وجود دارد که باید هموار شود. در سه دهه اخیر دو جریان منطقه‌ای از نزدیکی روابط ایران و آمریکا به شدت هراسان هستند. یکی

ادامه از صفحه اول

مذاکره با آمریکا از ۴ دیدگاه

ایشان خلاصه می‌گویند آمریکا بر خلاف قدرت‌های استعمارگر پیشین اروپایی در همان زمان نیز به‌دنبال توسعه‌طلبی و بهره‌کشی استعماری نبوده، زیر بارخلاف اروپاییان، خودشان سرزمین و منابع کافی داشته‌اند، اما گرفتاری‌اش این است که برای خودش رسالتی جهانی قابل است که می‌خواهد ارزش‌ها و معیارهای خودش را که برای آنها اصالت قابل است، گاهی با فشاری همچون خوراندن قلوس به دیگران بچسانند، حال، به دوستان به یک صورت و به دشمنان به‌صورتی دیگر، یعنی با فشار بیشتر. تا جایی که در انجام رسالت‌های انسانی و اخلاقی‌اش به شیوه‌های غیرانسانی و حاد روی می‌آورد. به‌عبارت دیگر هشداری استناده می‌دهد که برای مذاکره و نتیجه‌گیری باید شناخت بهتری از عملکرد و شیوه‌های آن قدرت داشت و کاری نکرد که آن روی او بالا بیاورد یا شناخت سبوم از علی‌خرم با تئیر «فضل جدید از روابط ایران و ۵+۱» و با عنوان «سفیر و رئیس پیشین در مقر اروپایی سازمان‌ملل متحد در ژنو» است. ایشان که لایه عجالتاً مخدورات دیپلماتیک ندارد و می‌تواند نظرات خود را در روزنامه منتشر کند، انطور که از مقابلی باتجربه و دارای صلاحیت حرفه‌ای انتظار می‌رود، باز به زبانی که بنده و کارتر هم بفهمیم، با دیدی ادراری، تر، گزارش گونه، تحلیل خودش را از اجلاس گروه ۵+۱ در سطح وزرای خارجه که «در خلاف سنوات قبل با رضایتمندی به پایان رسیده است مطرح می‌کند و به «آرایه شفافیت» که ضمن دفاع از حقوق ایران باسخن‌گوی نگرانی‌های غرب باشد اشاره می‌کند و بر مساله حیاتی شرایط کنونی براساتی امری حیاتی است! تأکید مریج می‌کند. ایشان به سایه سنگینی اشاره می‌کند که رابطه سرد و خصمانه ایران و آمریکا در ۷۰ سال گذشته بر جو مذاکرات سایه افکنده بود و با دیدی منصفانه فقط یک طرف را به‌خاطر گستراندن این سایه سنگین شمامت نمی‌کند و سررئیس‌جمهور روحانی را عامل موثر در امپار، از این سایه مزاحم بر می‌شمارد. گزینش این واژه «دولت مهار، حکایت از دیدنی زیرکانه و دیپلماتیک دارد و برداشت طرف آمریکایی این از گفت‌وگوی کری- طرف سازنده و مثبت می‌داند. به‌طوری‌که وزیر خارجه آمریکا، رسا اعلام می‌کند که در صورت همکاری ایران زمینه نفو تحریم‌ها به‌سرعت فراهم می‌شود و به این نکته مهم اشاره کرده است که رابطه ایران و غرب، ایران و آمریکا و پیشبرد پرونده هسته‌ای باید همگی در یک مجموعه ساندسته شود و خصوصاً ایی اسرائیل و عرب را که از نزدیک‌وی روابط ایران و غرب باین خوندنه دیدنیاد نظر دور داشت و «دیگری نمی‌توانند پشت دشمنی با ایران پنهان شده و دولت آمریکا را به‌دنبال خود بکشانند» واقعا چه تعبیر جانانه‌ای! باری، آنچه این خواننده متعارف را به نوشتن این سطور واداشت، یادداشت چهارم به قلم شخصیتی لایذ قدیمی و باتجربه به نام آقای نصرت‌الله تاجیک است که عنوان دیپلمات بازنشته دارند، نیز عنوان «الشنه‌ای غرب» می‌خواهم بگویم که با متن و منطق آن از سطح مای خلیاتی بود، با ما از سطح آن خیلی پرت هستنیم! راستش هرچه بیشتر خواندم کمتر دستگیرم شد، که خواننده متعارفیم! یادداشت را با عبارت «تهدید ایران توسط اوپاما بعد از تقاهم با روسیه در زمینه کاربرد سلاح‌های شیمیایی در سوریه و نیز سخن در شصت‌وهشتمین اجلاس مجمع عمومی- که به‌سادگی از مواضع متناقض ایران نسبت به آمریکا عبور کرده و صرفاً آن را به نالاحتی مردم ایران از سرنگونی دولت ملی مرحوم مصدق کاهش داد، حاکی از آن است که آمریکا اهداف روشن و شفافی درباره ایران ندارد یا حداقل گفته و عملش با یکدیگر تفالو غرق عمیق دارد» آغاز کردند. نمی‌گویم معنی آن را می‌فهمم! نمی‌تولم بگویم متفهم نیست! است یا نیستا! نمی‌تولم بگویم با جو پیش‌پادمه برای حل مسایل ایران، به‌خوانی دارد یا نساندارا! اما حق دارم که بگویم، ما یعنی بنده که چیزی نفهمیدیم! «ایران و آمریکا چون به یکدیگر اعتماد ندارند نیازمند توافق بر سر تعیین راهبردی درآمدت نسبت به یکدیگر هستند تا بتوانند این مرحله بی‌اعتمادی را به‌عنوان مرحله گذار پشت سر بگذرانند، راستش این تکه را حتی من هم با قنری فشار فهمیدم! شاید کار تر هم نفهمد یعنی می‌گویند: عجالتاً بود» تا درآمدت، تا شاید نوه مرحوم بنده یک چیزهایی دستگیرش شود. اصلاً انگار نه انگار که این ما هستیم که در حریم تحریم قرار داریم، نه آنها! «در پرتو این راهبرد آمریکا باید از منظونیت نسبت به سیاست‌های ایران و اعمال تحریم‌های یکجانبه و فشار بر کشورهای دیگر- و برای تخریب رابطهشان با ایران دست بردار و ایران نیز برای حل این مشکل باید با حسن‌نیت دوست و مدلی همه‌جانبه، استفاده از اهرم‌های قدرت بدون شتابزدگی و افتادن در تور تبلیغات رسنه‌ای و با طراحی راهبری برای این مساله نه‌تنها منطقه بلکه معادلات جهانی را متاثر کرده است در جهت شفاف‌سازی- و نیز رعایت استانداردهای بین‌المللی به حل مشکل رابطه با آمریکا و غرب در زمانی مشخص اقدام کند» راستش داشتم یک چیزهایی می‌فهمیدم که نسقم بریدا! این جمله را اگر کار تر هم نفهمد من که نمی‌فهمم. خصوصاً با «فرمول و مدل همه‌جانبه، مشکل اساسی و همه‌جانبه دارم! «هرم‌های قدرت و بدون شتابزدگی» هم برایم بالاتر از دیلم است. چون در شرایط اختناق دارم، همضم بدون شتابزدگی باید دشوار است! ضمناً در مورد رعایت «استانداردهای بین‌المللی» اگر بداندید گرفتن یک مهر استاندارد چه مکافاتی دارد، می‌ترسم «زمان مشخص» را خیلی نامشخص کند! باقیه یادداشت با عبارات «عملکرد سلطه‌گرانه آمریکا در پرتو چارچوب مناسبی برای حل مساله امنیتی، ژئوپولیتیک، تبیین حقایق و مشکلات پیداکردن راه مصالحه نسبی، چگونگی حل مسایل، منافع و تضادهای امنیتی، سیاسی و ژئوپولیتیک…» راستش روزنامه باید رعایت حال ما خوانندگان متعارفش را هم ببیند که ما می‌توانستیم اگر جوان‌تر بودم به فکر بازگشت به مدرسه می‌افتادم با حل این که همین درک ناقص می‌خواستم به این دیپلمات محترم بازنشته که لایذ ۲۰ساله با همین شیوه‌ها به رفع مشکلات مشغول بوده و مساله را بررسی کردند و حل آن در دوران خدمت ایشان مسیر نشده است، عرض عرض وظیفه دیپلمات بازکردن گره کور است، نه همان ترانسپرسی خودمان، از شفافیت زبانی آغاز می‌شود. یعنی بتولیم به روشنی و شفافیت بگویم و بنویسیم که چه می‌خواهیم، چگونه و با چه برنامه‌ای می‌خواهیم به دست آوریم، چه هزینه‌ای دارد و به‌قدرت زمان می‌برد و گرنه ذکر «خواهان حقوق و منافع ملی طبق برنامه‌ای مدون و اصولی با کمترین هزینه و در طی زمان لازم و کافی هستیم»، واقعا کافی و رسا نیست!